

Моніторинг результатів анкетування «Університет очима здобувачів освіти»

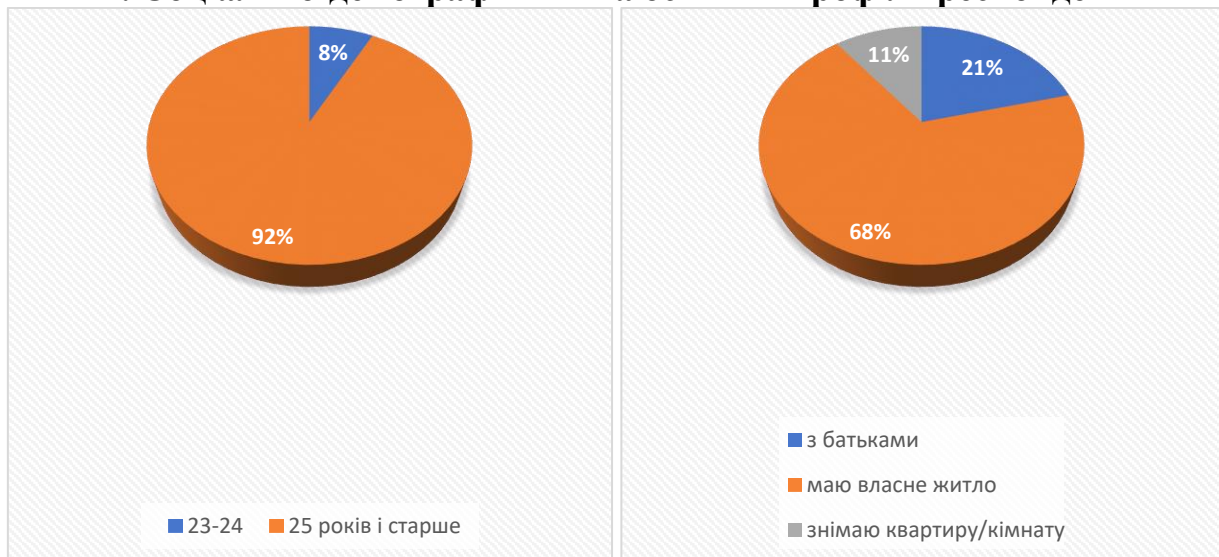
Метою опитування «Університет очима здобувачів освіти» є комплексне вивчення думки здобувачів вищої освіти щодо організації та якості освітнього процесу за освітньо-професійною програмою «Фізична терапія, ерготерапія», з урахуванням їх освітньої траєкторії, навчального досвіду та мотивації до навчання.

У результаті аналізу відповідей здобувачів освіти передбачається можливість оцінити рівень викладання, актуальність і зміст освітніх компонентів, ефективність форм і методів навчання та оцінювання; визначити стан матеріально-технічного, інформаційного та соціально-побутового забезпечення; проаналізувати рівень залученості здобувачів до наукової, практичної та позанавчальної діяльності; а також виявити фактори, що впливають на якість навчання, включаючи питання академічної доброчесності та запобігання плагіату.

В опитуванні взяли участь 39 здобувачів вищої освіти денної форми навчання другого (магістерського) рівня освітньо-професійної програми «Фізична терапія, ерготерапія».

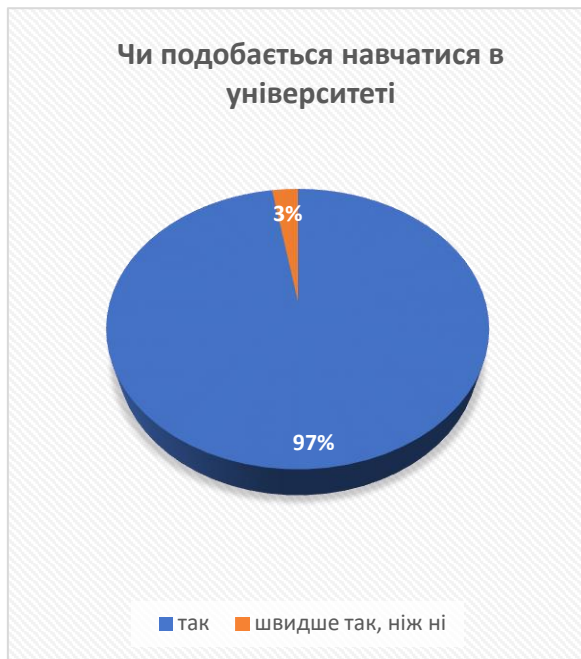
Результати анкетування використовуються для подальшого вдосконалення якості освітнього процесу, підвищення ефективності управління освітньою програмою та створення комфортного, безпечного й конкурентоспроможного освітнього середовища.

1. Соціально-демографічний та освітній профіль респондентів

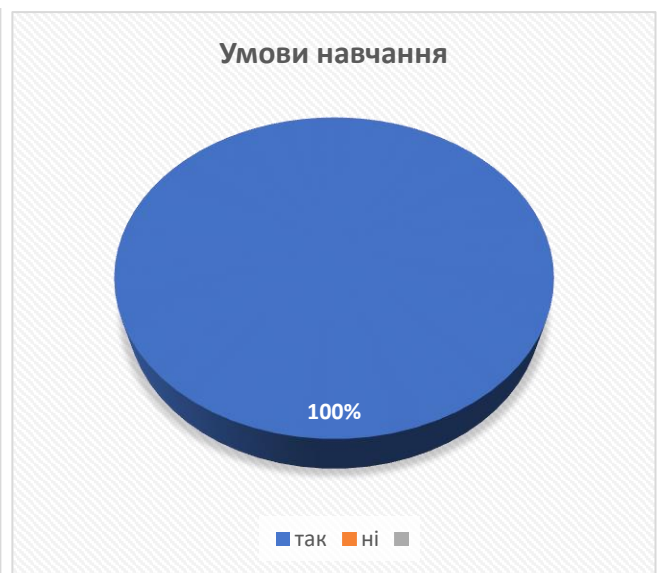

2. Мотиваційні чинники вибору навчального закладу та загальна академічна позиція здобувачів освіти

100% респондентів мають позитивне або переважно позитивне ставлення до навчання, з яких переважна більшість (17 осіб) – однозначно задоволені.

Переважна більшість респондентів відзначає високі власні навчальні досягнення, при цьому домінують оцінки рівня «добре» та «відмінно», що свідчить про достатній рівень успішності здобувачів освіти. Усі опитані студенти позитивно оцінюють умови для проведення навчальних занять, що вказує на загальну задоволеність організацією освітнього процесу.

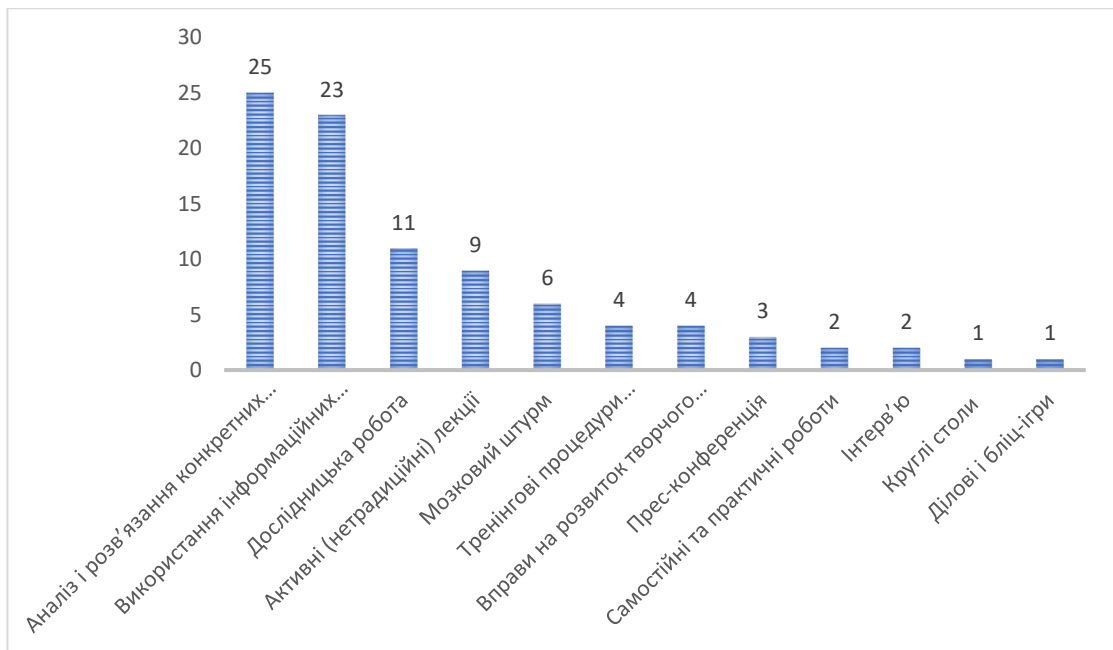
Результати опитування свідчать про високий рівень задоволеності здобувачів освіти змістом лекційних і практичних занять, оскільки переважна більшість респондентів повністю задоволена глибиною та сучасністю поданої професійної інформації. Водночас наявність окремих відповідей щодо бажання отримувати більш глибокі знання вказує на потенціал для подальшого поглиблення змісту навчальних дисциплін.

Результати свідчать, що провідною формою навчальної діяльності студенти вважають традиційне слухання лекцій викладача, яке найчастіше відзначається як ефективне. Водночас значна частина респондентів також високо оцінює активні та практико-орієнтовані форми роботи, зокрема самостійну діяльність, обговорення проблемних питань та проєктну діяльність, що вказує на запит щодо поєднання класичних і інтерактивних методів навчання.

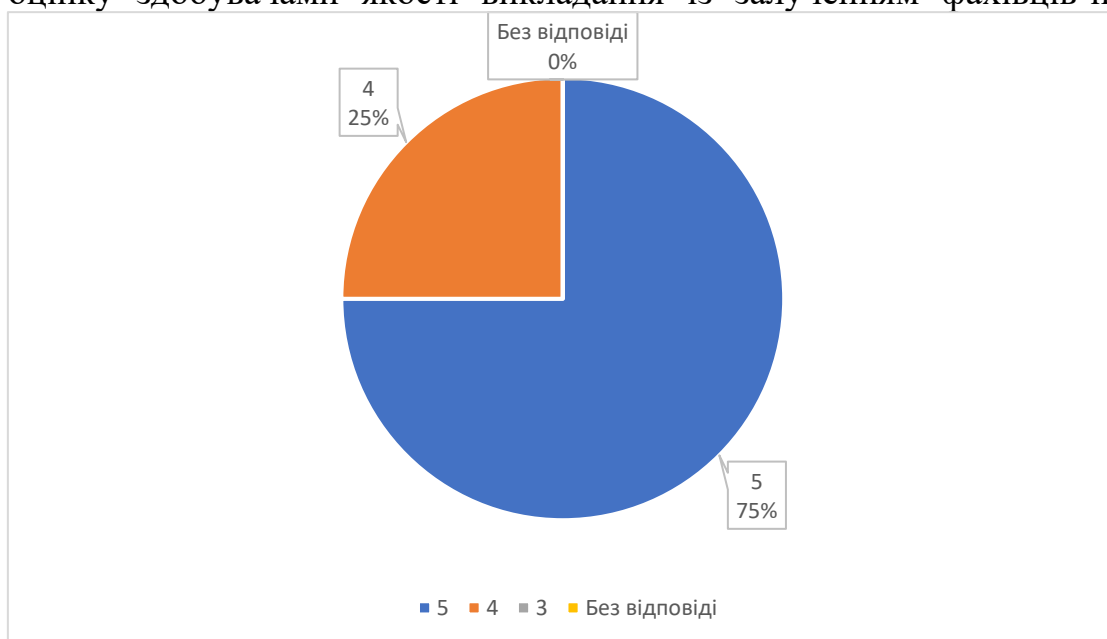

Реалізовані форми занять. Домінують практико-орієнтовані методи (кейси), активно застосовуються ІТ, інноваційні формати (дослідження, виїзні заняття) використовуються обмежено

Результати опитування свідчать, що залучення професіоналів-практиків, експертів галузі та представників роботодавців є поширеною практикою: 32 респонденти (80%) відповіли «так», 7 (17,5%) – «іноді», і лише 1 (2,5%) – «ні». Це вказує на системний характер співпраці з практиками в освітньому процесі.

Оцінка якості таких занять є високою: 30 респондентів (75%) поставили 5 балів, а 10 респондентів (25%) – 4 бали, що свідчить про загальну позитивну оцінку здобувачами якості викладання із залученням фахівців-практиків.

4. Мовна політика та формування мовної компетентності здобувачів освіти

Усі 31 респондент (31/31; 100%) зазначили, що освітній процес у підрозділі здійснюється українською мовою (виключно або переважно українською з окремими елементами англійської). Відповідно, домінуючою є українська мова навчання та академічної комунікації.

На запитання щодо використання російської мови в освітньому процесі 29 респондентів (29/31; 93,5%) вказали, що такі дисципліни відсутні або не викладаються, ще 2 респонденти (2/31; 6,5%) зазначили окремі неузгоджені або нетипові відповіді.

Щодо мови повсякденного спілкування: 25 респондентів (25/31; 80,6%) використовують українську мову, 5 респондентів (5/31; 16,1%) зазначили двомовність, та 1 респондент (1/31; 3,2%) вказав російську як повсякденну мову.

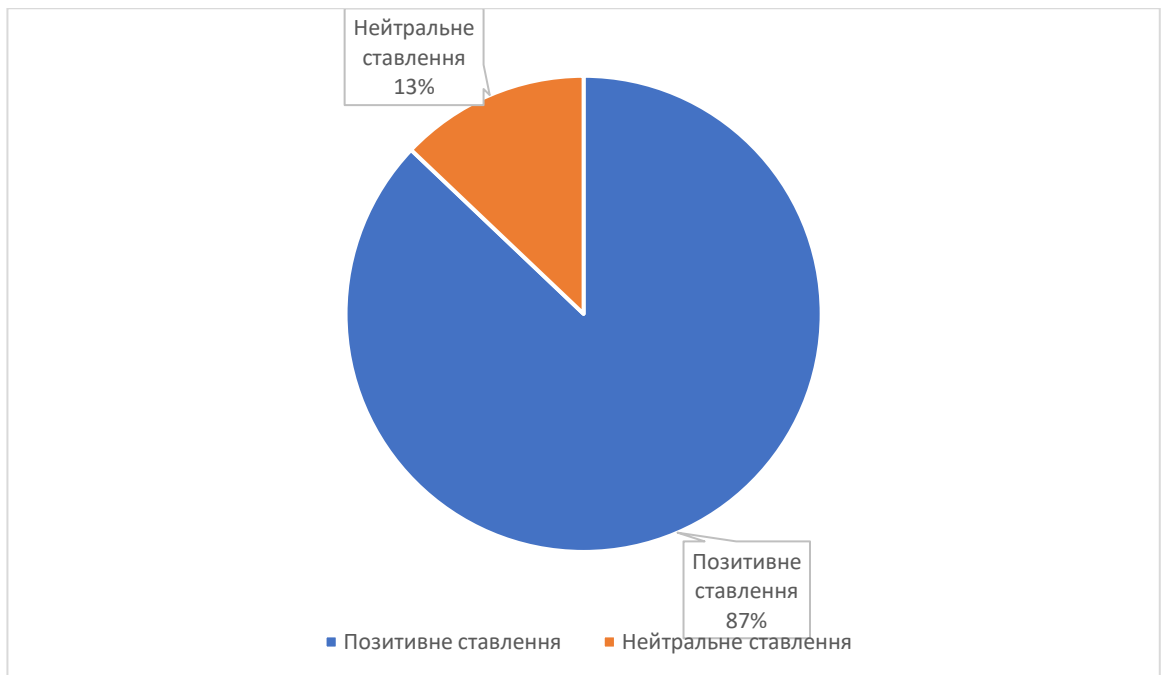
Рівень володіння англійською мовою переважно є базовим: 24 респонденти (24/31; 77,4%) – читають і перекладають зі словником або розуміють на слух, 5 респондентів (5/31; 16,1%) – мають середній рівень (розмовляють/пишуть/розуміють), і 2 респонденти (2/31; 6,5%) – зазначили відсутність або мінімальний рівень володіння.

Рівень володіння англійською мовою

Щодо інших іноземних мов (польська, німецька та ін.): 21 респондент (21/31; 67,7%) має початковий рівень (зі словником або розуміння), 6 респондентів (6/31; 19,4%) не володіють іншими мовами, і 4 респонденти (4/31; 12,9%) вказали елементарні навички (читаю/пишу/перекладаю зі словником).

Ставлення до мовної політики: 27 респондентів (27/31; 87,1%) оцінюють її позитивно або як таку, що дотримується; 4 респонденти (4/31; 12,9%) надали нейтральні або загальні відповіді без критичних зауважень.

Загалом результати свідчать про високий рівень дотримання української мови в освітньому процесі, позитивне сприйняття мовної політики та базовий рівень іншомовної підготовки здобувачів освіти.

5. Інтернаціоналізація освітнього процесу

Результати опитування свідчать, що рівень залучення здобувачів освіти до процесів інтернаціоналізації загалом є низьким, однак окремі елементи міжнародної діяльності представлені досить активно.

Більшість студентів не мають безпосереднього досвіду участі в міжнародній діяльності. Зокрема, 33 респонденти не беруть участі у процесі інтернаціоналізації, лише 4 відповіли “так” і 2 – “частково”. Це підтверджується і низькими показниками участі у міжнародних форматах: 36 студентів не навчаються в групах з іноземцями, а 35 не беруть участі у закордонних заходах або міжнародних програмах.

Водночас окремі елементи міжнародної інтеграції присутні в освітньому процесі. Так, 31 студент зазначив, що слухає лекції іноземних викладачів, а 32 респонденти підтвердили, що заняття іноземною мовою проводяться. Це свідчить про наявність базового рівня міжнародної освітньої взаємодії.

Щодо наукової та проєктної діяльності, показники залишаються помірно низькими: лише 6 студентів беруть участь у міжнародних проєктах, тоді як 28 відповіли “ні”. Аналогічно, участь у грантовій діяльності є обмеженою: 30 студентів не беруть участі у підготовці грантових заявок, і лише 3 мають такий досвід.

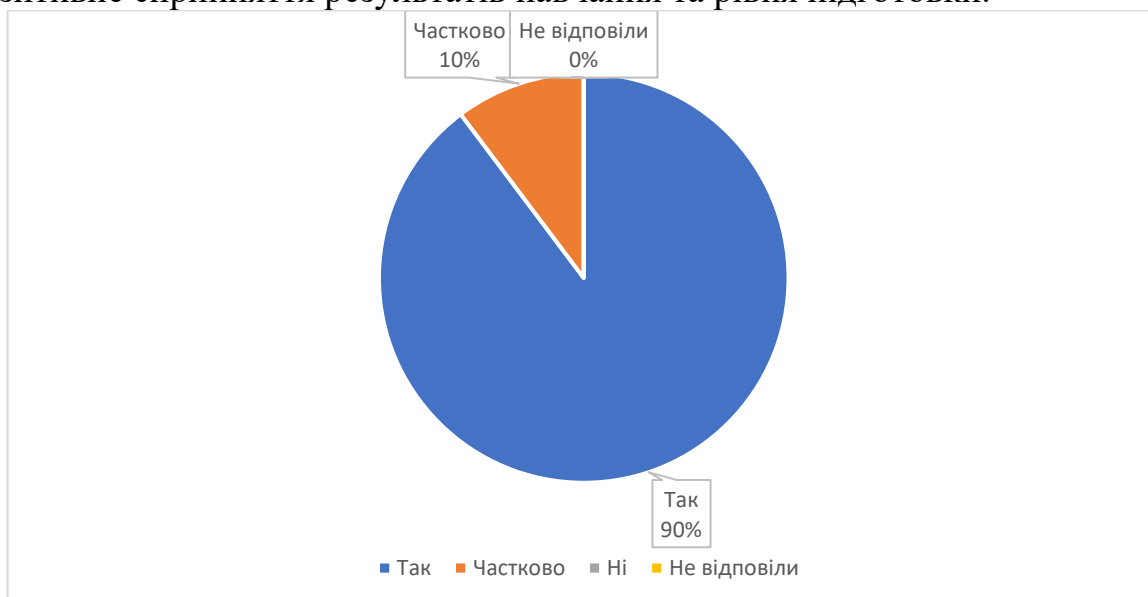
Найбільш слабо розвиненими є напрями академічної мобільності та міжнародних стажувань. Зокрема, 36 студентів не брали участі у стажуваннях за кордоном, а лише 1 має такий досвід. Подібна ситуація спостерігається і з програмою подвійного диплому – 36 “ні” проти 1 “так”.

У той же час позитивно оцінюється мовна та освітня складова інтернаціоналізації. Наприклад, 27 студентів підтвердили наявність занять іноземною мовою, а 30 респондентів зазначили, що в інституті організовано курси поглибленого вивчення іноземної мови. Також 28 студентів постійно працюють над підвищенням рівня володіння іноземними мовами.

Участь у міжнародних культурних і освітніх заходах є помірною: 20 студентів беруть участь у міжнародних культурно-мистецьких заходах, тоді як 18 зазначили можливість навчання в групі з іноземцями як наявну, але недостатньо реалізовану.

6. Система оцінювання та формування компетентностей здобувачів освіти

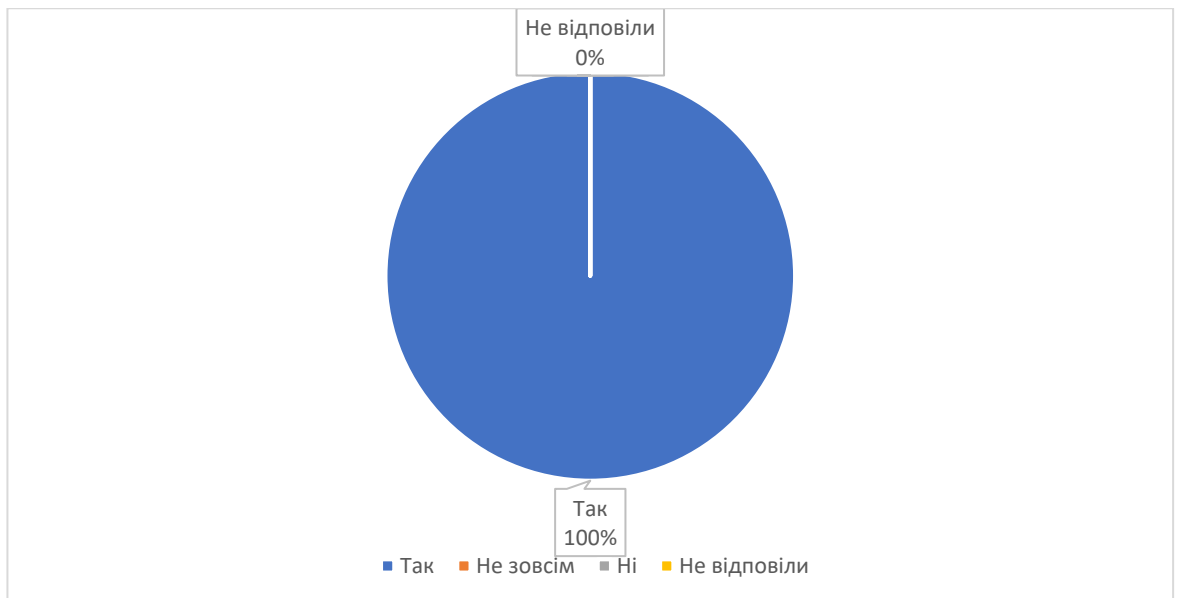
Результати опитування свідчать про високий рівень задоволеності здобувачів освіти сформованістю глобальних і фахових компетенцій. Так, 35 респондентів відповіли “так”, 4 – “частково”, що свідчить про загалом позитивне сприйняття результатів навчання та рівня підготовки.

Щодо зрозумілості критеріїв оцінювання, переважна більшість студентів зазначила, що вони є чіткими та прозорими. Зокрема, 37 відповідей підтверджують, що критерії є зрозумілими, лише у 2 випадках відповідь відсутня або не конкретизована, що може свідчити про поодинокі організаційні неточності в анкетуванні або сприйнятті.

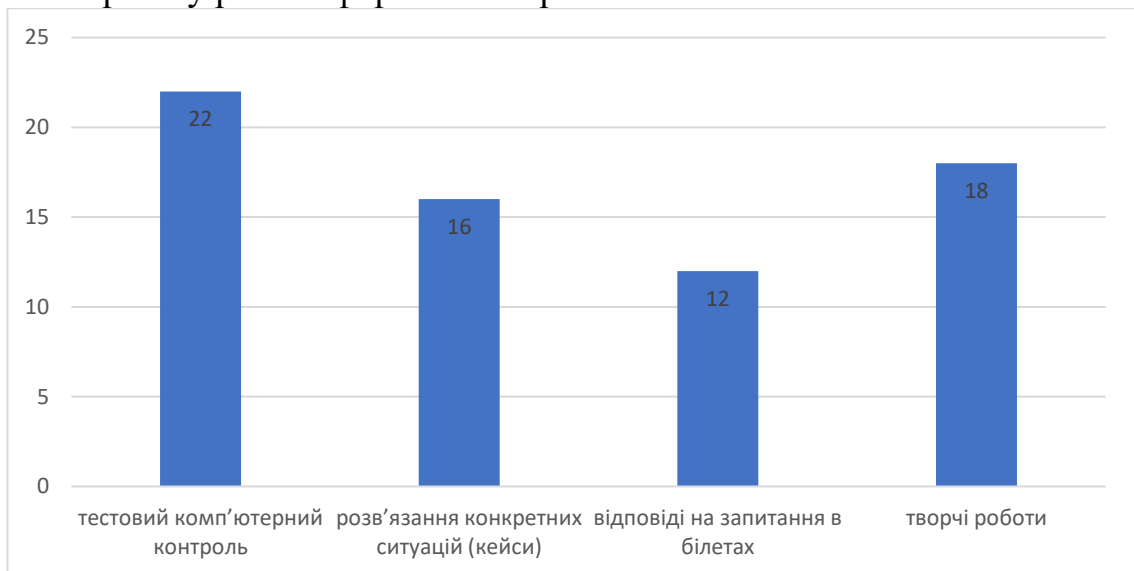
Стосовно об'єктивності процедур контролю знань (іспити, заліки, модульні роботи), спостерігається повна позитивна оцінка: 39 респондентів відповіли “так”, що свідчить про високий рівень довіри до системи оцінювання та її неупередженість.

Результати щодо об'єктивності оцінювання знань і вмінь мають такі показники:

Отже, більшість здобувачів освіти довіряє існуючим формам контролю (іспити, заліки, модульні роботи), однак наявність частки критичних оцінок свідчить про потребу у подальшому вдосконаленні процедур оцінювання.

Аналіз багатоваріантного питання показав, що здобувачі освіти віддають перевагу різним формам контролю знань:

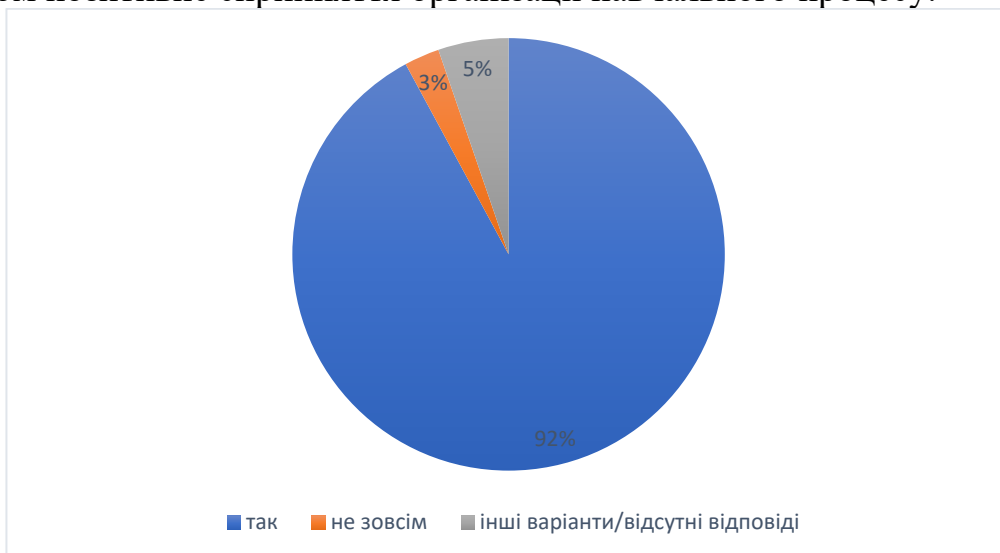
Найчастіше студенти обирають комбінації різних методів, наприклад тестування разом із розв'язанням ситуацій або творчими завданнями. Це свідчить про запит на змішану систему оцінювання, яка поєднує як теоретичну перевірку знань, так і практичну та аналітичну складову.

Отримані результати свідчать про високий рівень задоволеності студентів якістю формування компетенцій та об'єктивністю оцінювання. Критерії оцінювання сприймаються як зрозумілі, а система контролю – як справедлива.

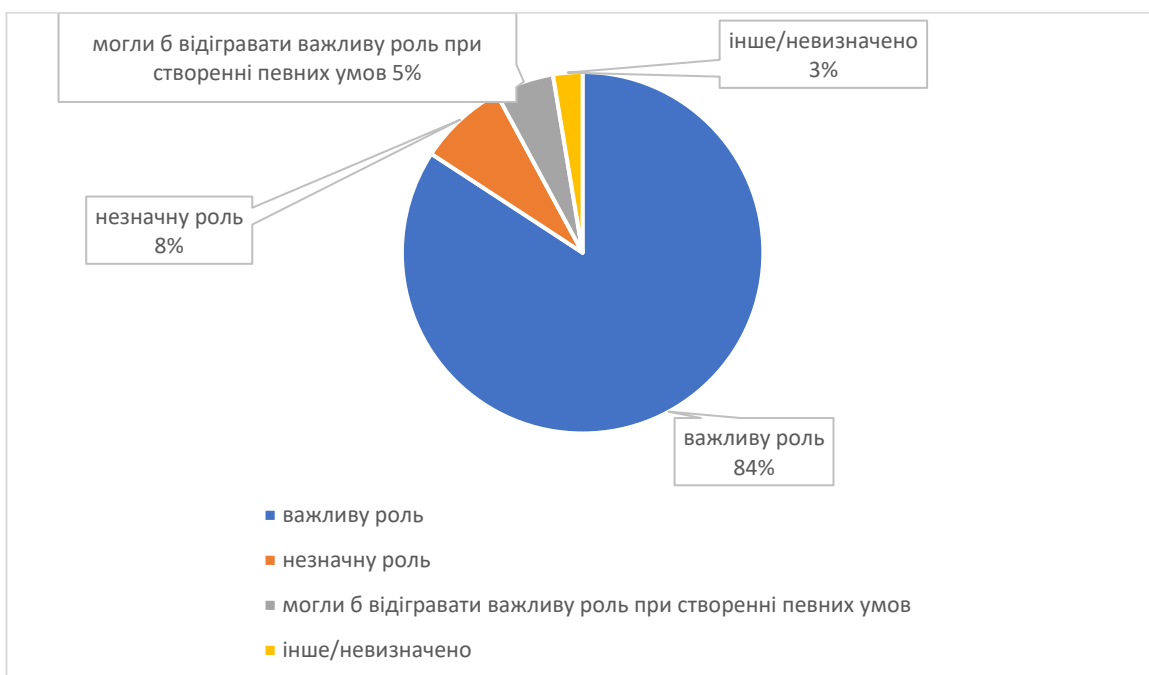
Водночас спостерігається чітка тенденція до підтримки комбінованих та практико-орієнтованих форм оцінювання, з акцентом на тестування, кейси та творчі завдання, що відповідає сучасним підходам до компетентнісного навчання.

7. Практична підготовка, самостійна робота та науково-дослідницька діяльність здобувачів освіти

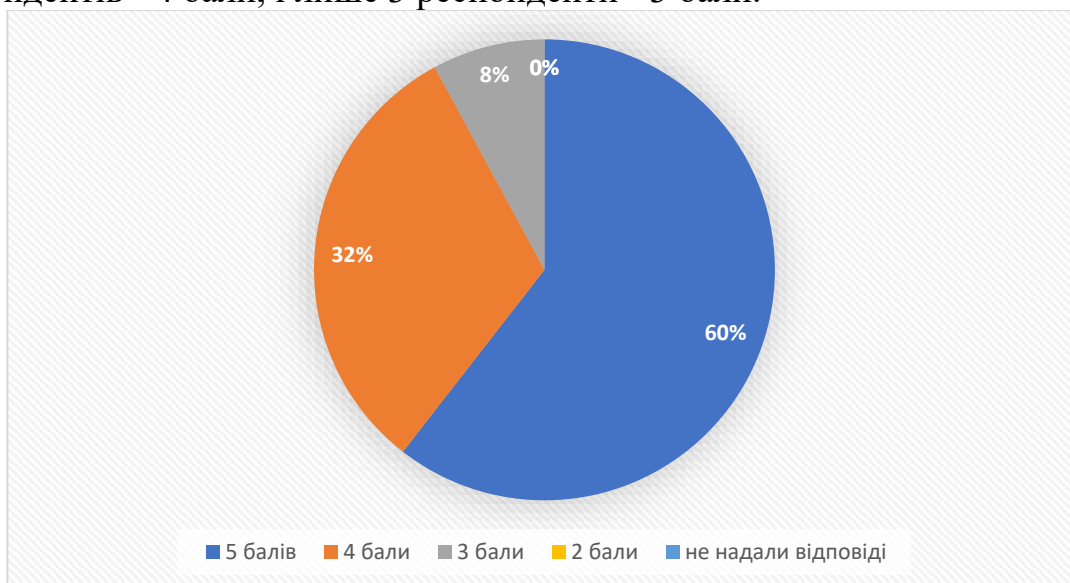
За результатами опитування щодо формування навичок самостійної роботи встановлено, що із 38 респондентів 35 осіб (абсолютна більшість) відповіли, що викладачі приділяють належну увагу розвитку самостійної роботи здобувачів освіти. Лише 1 респондент зазначив “не зовсім”, ще у 2 випадках відповіді були неповними або не зафіксованими. Це свідчить про загалом позитивне сприйняття організації навчального процесу.

Щодо ролі щорічних практик у формуванні професійної компетентності, 32 респонденти вважають їх такими, що відіграють важливу роль. 3 особи оцінили їх як такі, що мають незначний вплив, а ще 2 респонденти зазначили, що вони могли б відігравати важливу роль за певних умов. Лише 1 відповідь була нейтральною або неузгодженою. Отже, практична підготовка загалом сприймається як ключовий елемент навчання.

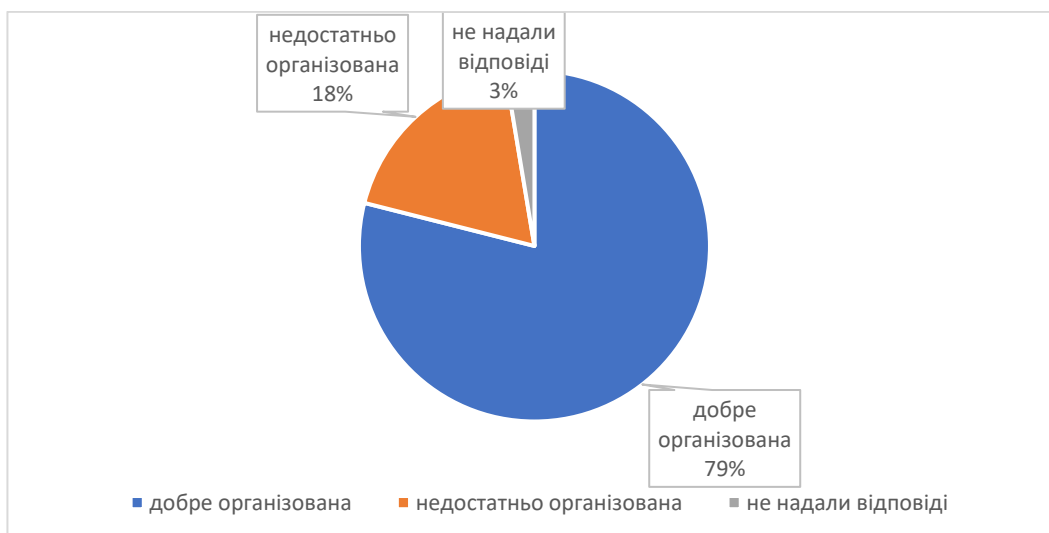

Оцінка достатності практичних навичок за шкалою 1-5 показала переважно високі результати: 23 респонденти поставили 5 балів, 12 респондентів - 4 бали, і лише 3 респонденти - 3 бали.

Середній показник становить приблизно 4,53 бала, що свідчить про високий рівень задоволеності практичною підготовкою.

Стосовно умов для науково-дослідної роботи, 30 респондентів вважають їх створеними, 7 осіб - частково створеними, і лише 1 респондент дав іншу або негативну оцінку. Це означає, що більшість здобувачів освіти позитивно оцінює науково-дослідне середовище.

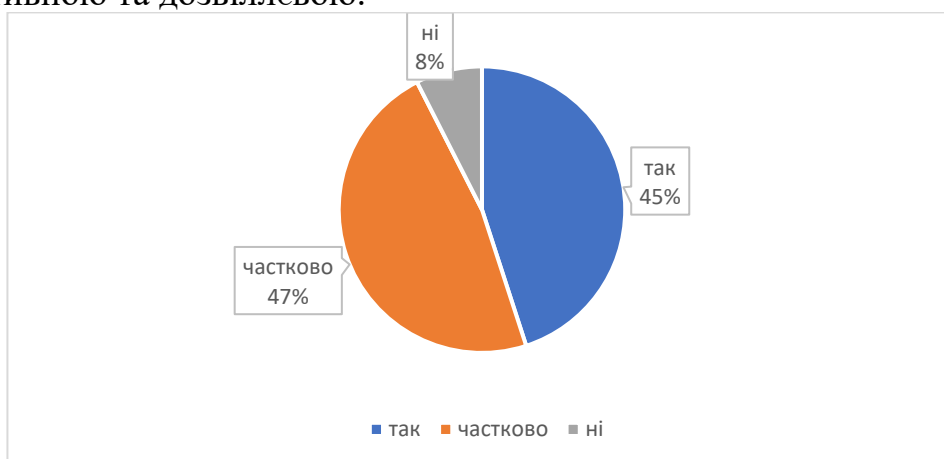
Щодо участі у навчально-дослідницькій діяльності, найпоширенішою формою є участь у конференціях та написання статей - 24 згадки. Далі йде розробка конкретних проєктів або проблемних завдань - 10 відповідей, участь у студентських науково-виробничих підрозділах - 6 відповідей. Водночас 6 респондентів зазначили, що не беруть участі у дослідницькій діяльності.

Освітній процес характеризується високим рівнем орієнтації на самостійну та практичну підготовку. Практики та науково-дослідна діяльність визнаються важливими компонентами професійного становлення, хоча частина здобувачів освіти ще не залучена до активної дослідницької роботи.

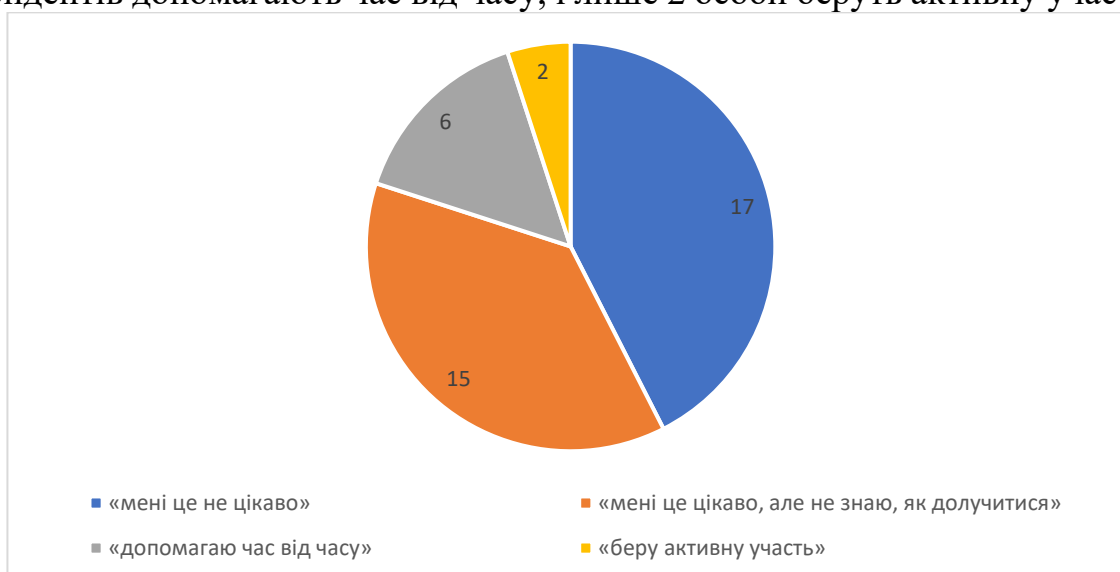
8. Стан та ефективність позанавчальної діяльності, розвитку творчого потенціалу та студентського самоврядування здобувачів освіти

Результати опитування свідчать, що умови для занять фізичною культурою і спортом оцінюються переважно позитивно: 22 респонденти відповіли «так», 16 респондентів – «частково», і лише 2 респонденти – «ні». Аналогічно, умови для проведення дозвілля також отримали переважно схвальні оцінки: 23 відповіді «так», 15 – «частково», та 2 – «ні».

Щодо умов для художньої творчості, переважає оцінка середнього рівня: 19 респондентів зазначили «частково», 18 – «так», та 3 – «ні». Це свідчить про дещо менш розвинену інфраструктуру творчої діяльності порівняно зі спортивною та дозвіллевою.

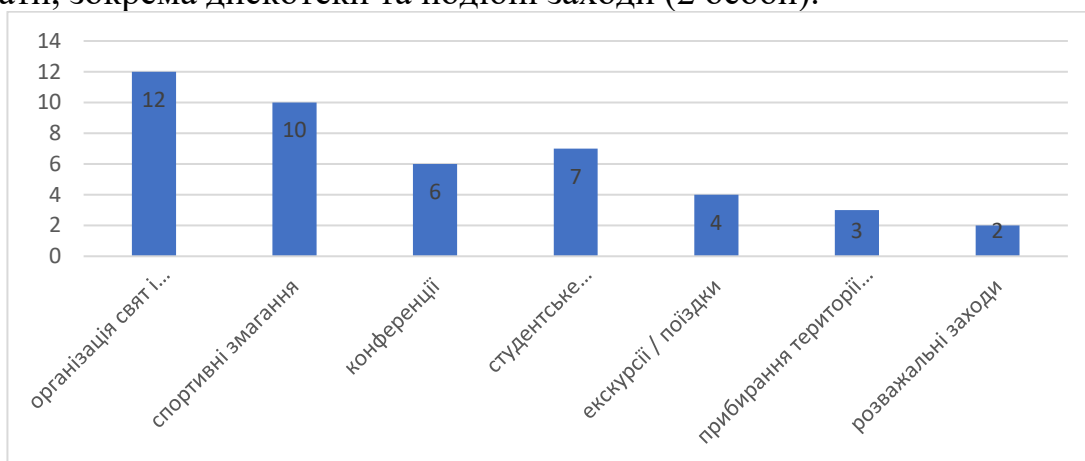

Аналіз участі студентів у роботі органів самоврядування показав низький рівень активної залученості. Зокрема, 17 респондентів зазначили, що їм це не цікаво, 15 осіб виявили інтерес, але не знають, як долучитися, 6 респондентів допомагають час від часу, і лише 2 особи беруть активну участь.

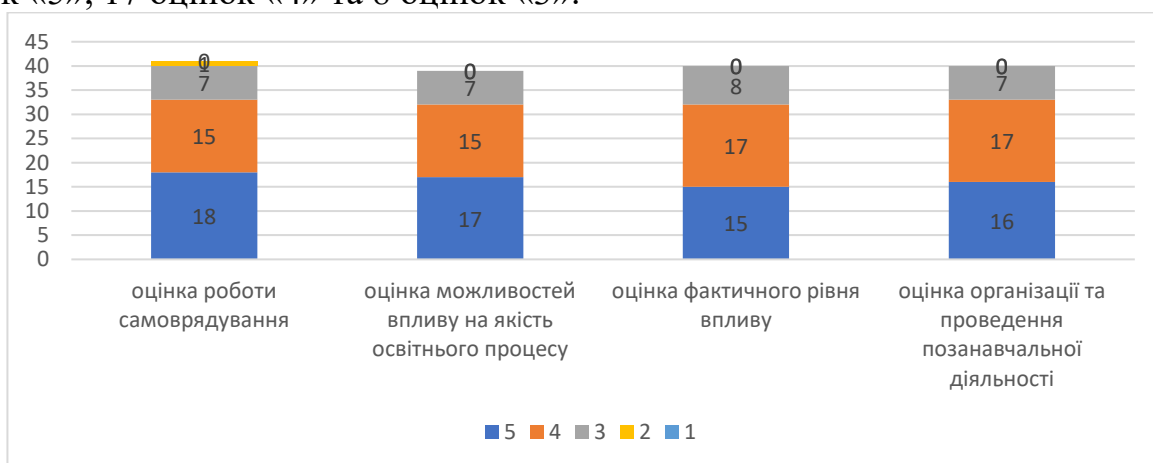
Таким чином, лише 8 із 40 респондентів (20%) фактично долучені до діяльності студентського самоврядування навіть на епізодичному або активному рівні, тоді як 80% студентів не є залученими або не мають чітких можливостей для участі.

Серед респондентів, які мали досвід участі в позанавчальній діяльності, найпоширенішими формами є організація свят та вечорів (12 осіб), участь у спортивних змаганнях (10 осіб), робота в межах засідань студентського самоврядування (7 осіб), участь у наукових конференціях (6 осіб), організація екскурсій і туристичних поїздок (4 особи), а також участь у соціальних і волонтерських заходах (3 особи). Найменше поширеними є розважальні формати, зокрема дискотеки та подібні заходи (2 особи).

Робота студентського самоврядування оцінюється переважно позитивно. Зокрема, 18 респондентів поставили оцінку «5», 15 респондентів – «4», 7 респондентів – «3», тоді як низьких оцінок (1–2 бали) не зафіксовано.

Оцінка можливостей впливу студентського самоврядування на якість освітнього процесу також є високою: 17 відповідей – «5», 16 – «4», 7 – «3». Подібна тенденція спостерігається і щодо реального впливу, де зафіксовано 15 оцінок «5», 17 оцінок «4» та 8 оцінок «3».

Організація позанавчальної діяльності загалом отримала позитивні оцінки: 16 респондентів поставили найвищий бал «5», 17 – «4», і 7 – «3». Це

свідчить про те, що понад 80% опитаних оцінюють її на рівні «добре» та «відмінно».

Отримані дані свідчать про загалом позитивне сприйняття умов позанавчальної діяльності. Найвищі оцінки отримали спортивні та дозвіллієві активності, тоді як умови для художньої творчості оцінюються дещо стриманіше.

Водночас ключовою проблемою є низький рівень залученості студентів до діяльності самоврядування: лише 20% респондентів мають практичний досвід участі, тоді як більшість або не зацікавлена, або не має достатньої інформації про можливості долучення.

Попри це, діяльність студентського самоврядування та організація позанавчального життя оцінюються переважно позитивно, що підтверджується високою часткою оцінок «4» і «5» у всіх відповідних показниках.

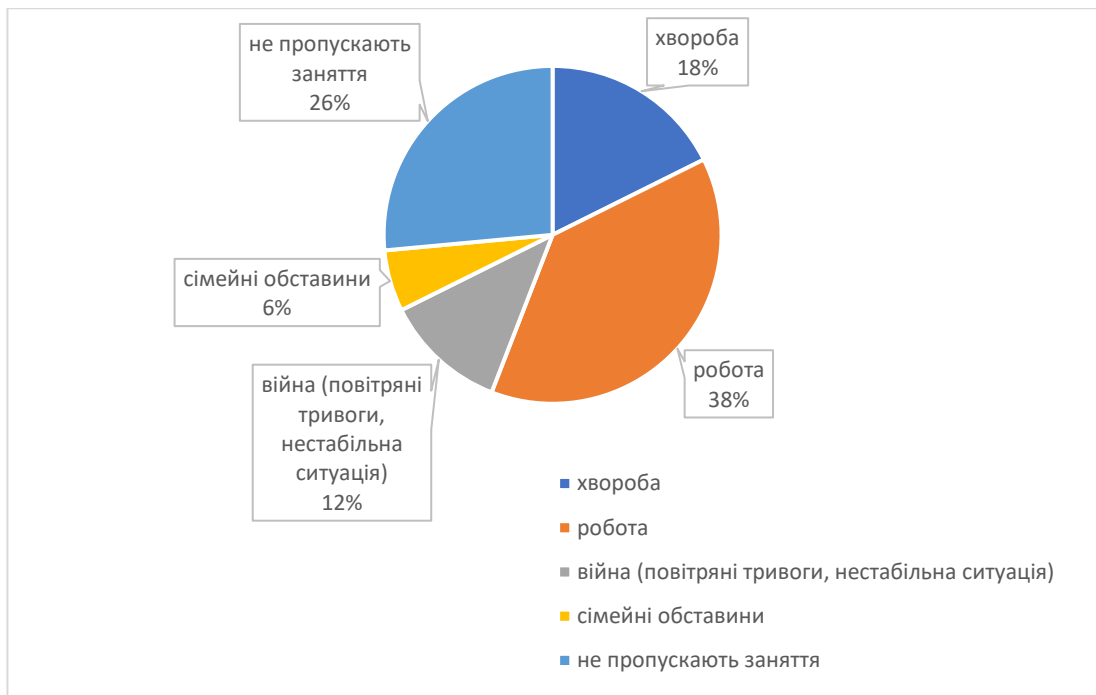
9. Проблеми та бар'єри у навчанні, відвідуваність занять і організація освітнього процесу здобувачів освіти

Отримані результати свідчать про переважно низький рівень впливу більшості потенційних проблемних чинників. Так, за всіма запропонованими позиціями домінує оцінка 1 бал (не стикався(лася) і не впливає), яка зафіксована у переважній більшості респондентів (понад 35 із 40 відповідей за кожним із факторів).

Оцінка 2 бали зустрічається епізодично – у межах 1–3 респондентів залежно від конкретного фактора. Водночас оцінки 3–4 бали мають поодинокий характер (1–2 випадки на окремі позиції). Оцінка 5 балів у вибірці не зафіксована жодного разу, що свідчить про відсутність критично негативного сприйняття жодного з досліджуваних чинників.

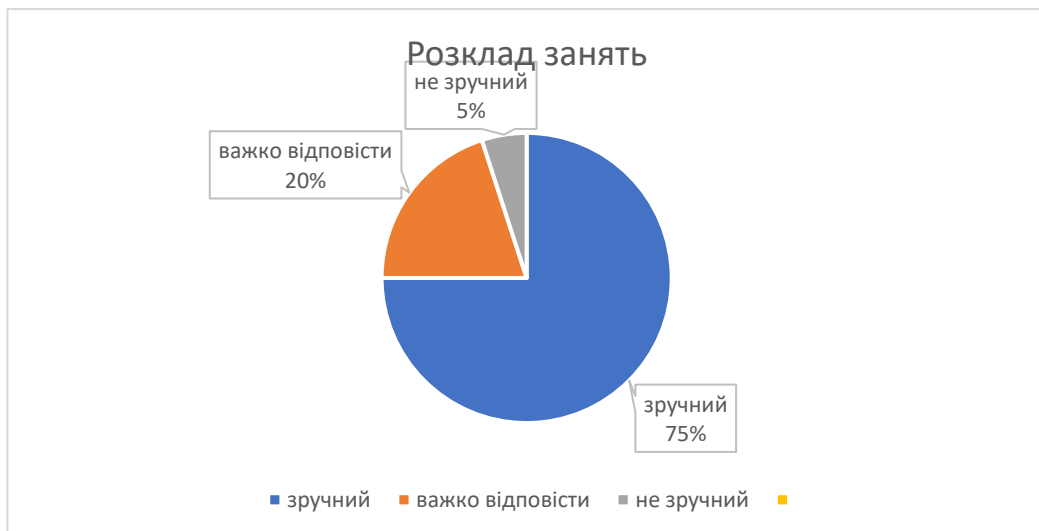
Таким чином, найбільш значущими (відносно інших) ускладнювальними факторами, хоча й із низькою частотою згадування, є: інформаційна перенасиченість освітніх програм, застарілі методики викладання та низька внутрішня мотивація до навчання. Проте навіть ці показники не перевищують рівня епізодичних оцінок (здебільшого 1–2 бали).

Серед причин пропуску занять домінує фактор працевлаштування студентів, який зазначили приблизно 26 із 40 респондентів. Другою за значущістю причиною є стан здоров'я, що був вказаний близько 12–14 респондентами. Також фіксуються зовнішні обставини, пов'язані з воєнним станом, які відзначили 6–8 студентів, а також окремі випадки сімейних обставин та поїздок.

Отже, основні причини мають об'єктивний характер і не пов'язані безпосередньо з організацією освітнього процесу.

Щодо організації навчального процесу, переважна більшість респондентів позитивно оцінює умови навчання. Зокрема, близько 28–30 осіб із 40 зазначили, що розклад занять є зручним. Відповіді «важко відповісти» надали 8–10 респондентів, тоді як негативні оцінки є поодинокими (не більше 1–2 випадків).

Також більшість студентів позитивно оцінює загальну організацію освітнього процесу, однак у відкритих відповідях наголошується на доцільності подальшого розвитку змішаних форм навчання, залучення практиків до викладання та оновлення матеріально-технічної бази.

Аналіз показав, що приблизно 24–26 респондентів висловили готовність відвідувати додаткові курси та факультативи. Водночас 6–8 осіб відповіли негативно, а ще 7–10 респондентів не визначилися з позицією.

Щодо оплати додаткових освітніх послуг, відповіді розподілилися більш рівномірно: приблизно 10–12 респондентів готові оплачувати такі курси, 10–14 осіб не готові, а 12–15 респондентів вагалися з відповіддю.

Найбільш затребуваними напрямками додаткового навчання є іноземні мови (приблизно 60% згадувань), комп'ютерні та ІТ-курси (близько 50%), а також курси з розвитку комунікативних навичок, лідерства та підприємництва (у межах 20–25% згадувань).

Отримані дані свідчать, що студенти в цілому позитивно оцінюють якість організації освітнього процесу та не відзначають системних факторів, які суттєво ускладнюють навчання (переважання оцінки 1 у понад 85–90% відповідей). Основними зовнішніми чинниками, що впливають на навчальний процес, є зайнятість студентів на роботі та, меншою мірою, стан здоров'я і безпекові умови. Водночас спостерігається стійкий запит на розширення практичної складової навчання та розвиток додаткових компетентностей, насамперед мовних та цифрових.

10. Інфраструктура, матеріально-технічне забезпечення та соціально-побутові умови освітнього процесу здобувачів освіти

Щодо матеріально-технічного та соціально-побутового забезпечення освітнього процесу встановлено, що загальний рівень задоволеності студентів є високим і характеризується переважанням оцінок 4–5 балів за всіма основними показниками.

У частині забезпечення комп'ютерною технікою 18 респондентів (46,2%) оцінили кількість комп'ютерів на 5 балів, 13 осіб (33,3%) – на 4 бали, 6 осіб (15,4%) – на 3 бали, а по 1 респонденту (2,6%) – на 2 та 1 бали відповідно. У підсумку 31 респондент (79,5%) надали оцінки 4–5 балів, що свідчить про достатній рівень забезпечення. Подібна тенденція спостерігається і щодо якості комп'ютерів: 19 осіб (48,7%) оцінили її на 5 балів, 14 осіб (35,9%) – на 4 бали, 6 осіб (15,4%) – на 3 бали, тобто 33 респонденти (84,6%) вважають якість комп'ютерного обладнання достатньою.

Якість програмного забезпечення також отримала позитивну оцінку: 20 респондентів (51,3%) поставили 5 балів, 13 осіб (33,3%) – 4 бали, 6 осіб (15,4%)

– 3 бали, що в сукупності становить 84,6% оцінок на рівні 4–5 балів. Аналогічно, якість Інтернету оцінена ще вище: 22 респонденти (56,4%) поставили 5 балів, 13 осіб (33,3%) – 4 бали, 4 особи (10,3%) – 3 бали, тобто 35 респондентів (89,7%) вважають її достатньою.

Щодо бібліотечного забезпечення, 34 респонденти (87,2%) задоволені роботою бібліотеки, тоді як 5 осіб (12,8%) висловили незадоволення або не користуються її послугами. Оцінки окремих параметрів бібліотеки також є високими: достатність літератури, забезпечення підручниками та доступ до електронних баз наукової інформації отримали приблизно 85–88% позитивних оцінок (4–5 балів), а кількість місць у читальному залі – близько 82%.

Матеріально-навчальна база інституту також оцінена позитивно. Достатність лабораторій і спеціалізованих аудиторій оцінили на 5 балів 24 особи (61,5%), на 4 бали – 12 осіб (30,8%), на 3 бали – 3 особи (7,7%), що в сукупності становить 36 респондентів (92,3%) з оцінками 4–5 балів. Спортивна інфраструктура також отримала переважно позитивні оцінки: 16 осіб (41,0%) поставили 5 балів, 18 осіб (46,2%) – 4 бали, 5 осіб (12,8%) – 3 бали, тобто 87,2% оцінок є позитивними. Санітарно-гігієнічний стан навчальних приміщень оцінено ще вище: 26 респондентів (66,7%) поставили 5 балів, 11 осіб (28,2%) – 4 бали, 2 особи (5,1%) – 3 бали, що в сумі становить 94,9% позитивних оцінок.

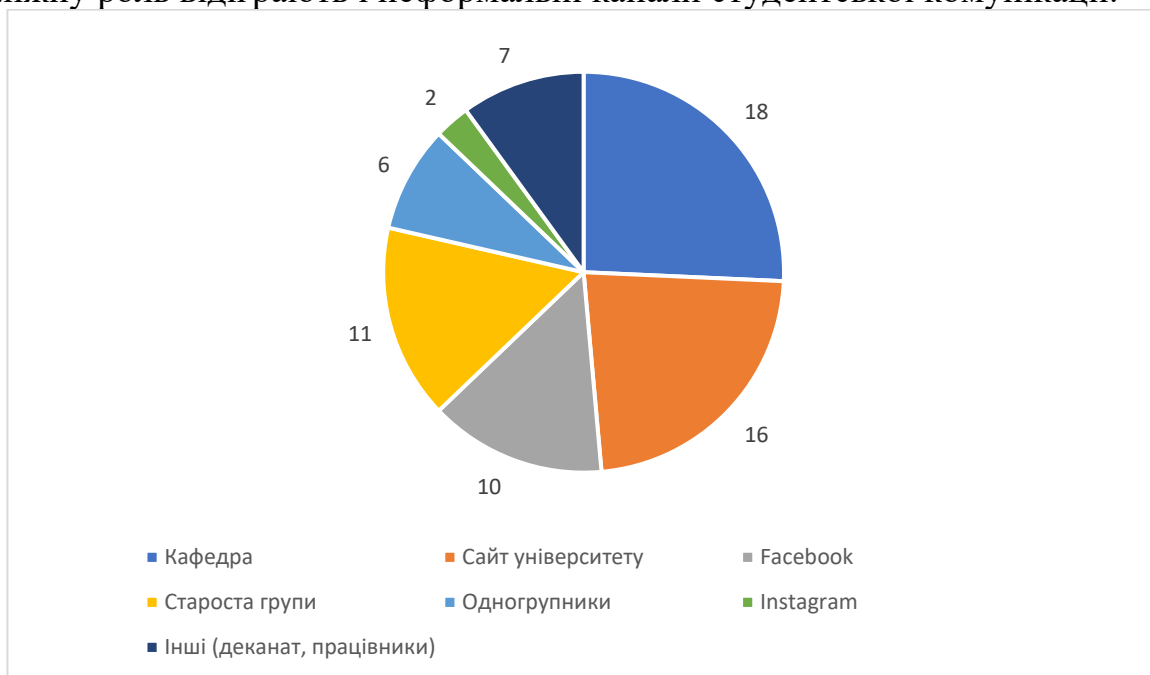
Соціально-побутові умови також характеризуються переважно високим рівнем задоволеності.

Узагальнюючи, можна констатувати, що більшість показників матеріально-технічного, інформаційного та соціально-побутового забезпечення отримали високі оцінки студентів. Частка позитивних оцінок (4–5 балів) у більшості випадків коливається в межах від 77% до 95%, що свідчить про загалом достатній рівень забезпечення освітнього процесу та сприятливі умови навчання.

11. Інформаційне забезпечення та комунікації у закладі освіти

Отримані результати опитування свідчать про загалом високий рівень функціонування інформаційно-комунікаційної системи та позитивне сприйняття здобувачами освіти основних цифрових сервісів і каналів комунікації.

Аналіз показав, що найчастіше інформацію про події в інституті студенти отримують через кафедру – 18 відповідей (52,9%) та офіційний сайт – 16 відповідей (47,1%). Дещо меншою, але також значущою є роль старост груп (11 відповідей; 32,4%) і соціальної мережі Facebook (10 відповідей; 29,4%). Менш поширеним каналом є Instagram – лише 2 відповіді (5,9%). Таким чином, переважають офіційні джерела інформації, однак важливу допоміжну роль відіграють і неформальні канали студентської комунікації.

Щодо використання офіційного сайту, встановлено, що 33 респонденти (97,1%) ним користуються, і лише 1 особа (2,9%) не має такого досвіду. Середня оцінка задоволеності роботою сайту становить 4,76 бала за п'ятибальною шкалою. При цьому 78,8% користувачів оцінили сайт на найвищий бал (5), 18,2% – на 4 бали, і лише 3,0% – на 3 бали. Це свідчить про високу якість функціонування офіційного вебресурсу.

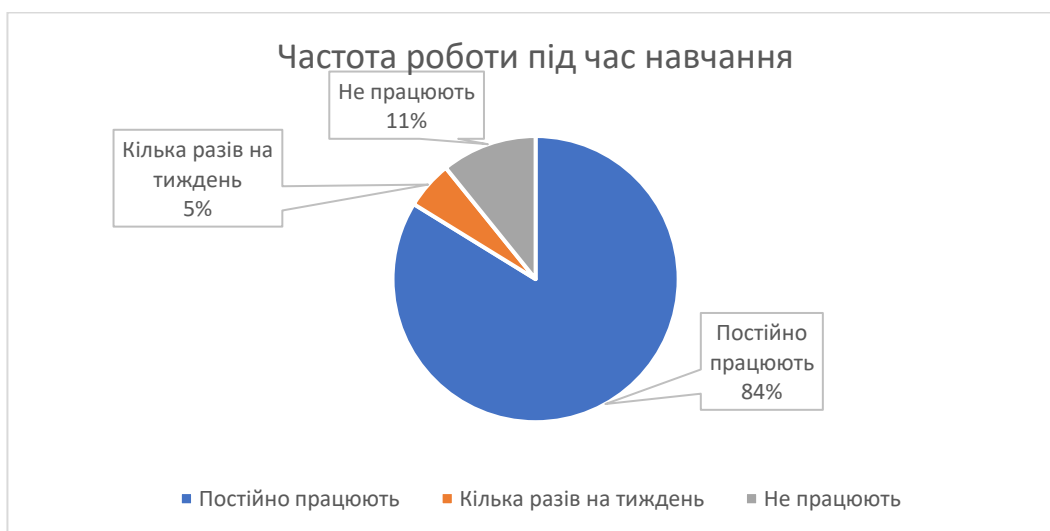
Подібні результати зафіксовано і щодо платформи Moodle. Її використовують 32 респонденти (94,1%), а середня оцінка задоволеності становить 4,81 бала. Більшість користувачів (75,0%) оцінили платформу на 5 балів, 18,8% – на 4 бали, і 6,2% – на 3 бали. Отже, система дистанційної підтримки навчання також демонструє дуже високий рівень ефективності та задоволеності.

Аналіз підписки на соціальні мережі показав, що 61,8% студентів підписані на офіційну сторінку у Facebook, тоді як Instagram охоплює лише 20,6% опитаних. Це свідчить про домінування Facebook як основної платформи соціальної комунікації.

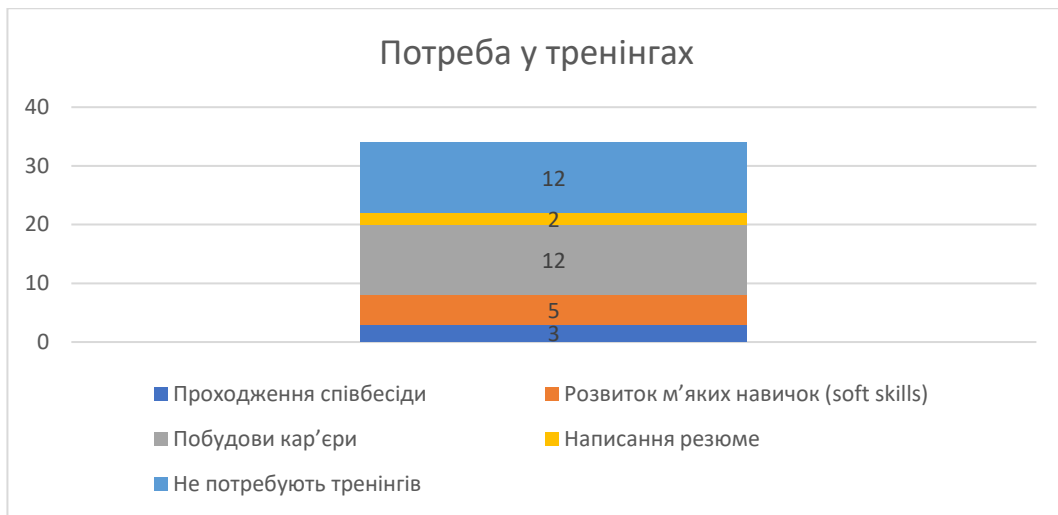
Узагальнюючи, можна констатувати, що інформаційна інфраструктура функціонує ефективно. Домінують офіційні канали комунікації (сайт, кафедра, Moodle), які характеризуються високим рівнем довіри та задоволеності здобувачів освіти. Соціальні мережі виконують допоміжну роль, а загальний рівень цифрової взаємодії можна оцінити як стабільно високий.

12. Працевлаштування та професійна орієнтація здобувачів освіти

Результати опитування свідчать про високий рівень зайнятості здобувачів освіти під час навчання. Абсолютна більшість респондентів, а саме 31 особа (91,2%), зазначили, що працюють постійно, ще 2 особи (5,9%) працюють кілька разів на тиждень. Лише 1 анкета містила пропуски щодо цього питання (2,9%). Таким чином, можна констатувати, що поєднання навчання і трудової діяльності є типовою практикою для більшості студентів.

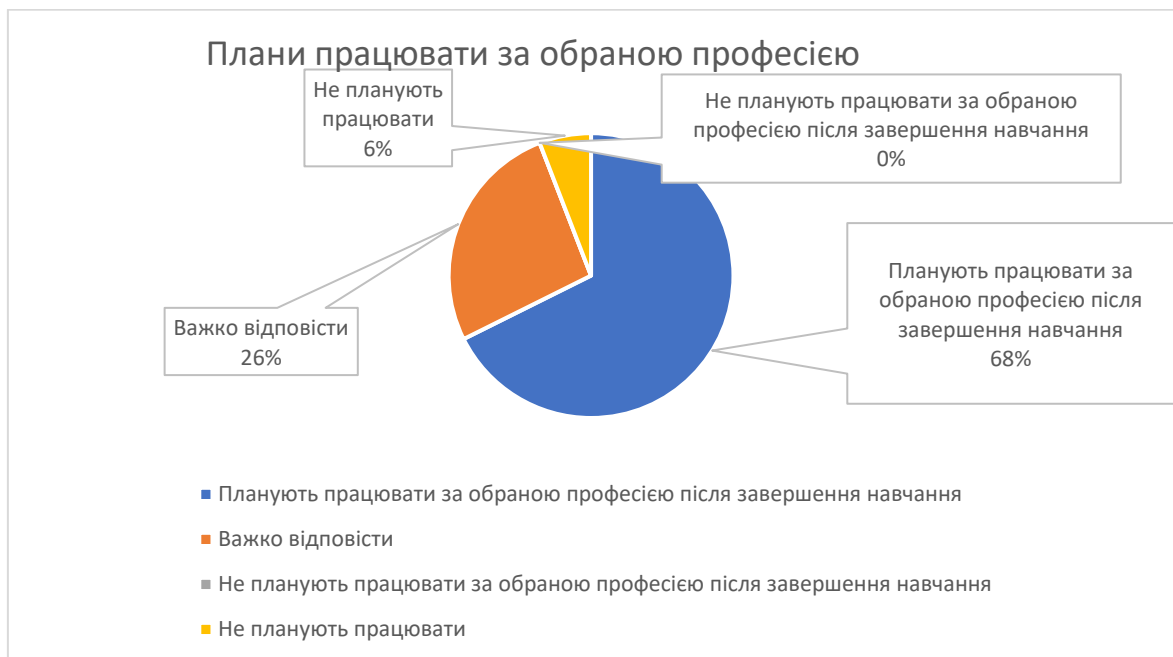

Щодо потреби у додаткових тренінгах, найчастіше респонденти вказували на необхідність розвитку навичок побудови кар'єри – 12 відповідей (35,3%). Далі за частотою йдуть розвиток soft skills – 5 відповідей (14,7%), написання резюме – 2 відповіді (5,9%), підбір роботодавця – 2 відповіді (5,9%) та проходження співбесіди – 1 відповідь (2,9%). При цьому 6 осіб (17,6%) зазначили відсутність потреби у таких тренінгах, ще 6 відповідей (17,6%) були або пропущені, або не конкретизовані. Це свідчить про те, що найбільший запит у студентів пов'язаний із професійним становленням та кар'єрним розвитком.

Аналіз ставлення до твердження про те, що студент має зосереджуватися лише на навчанні, показав значну частку невизначених відповідей. Зокрема, 14 респондентів (41,2%) обрали варіант «важко відповісти». Підтримку дуальної форми навчання або ідеї відмови від роботи без необхідності висловили 11 осіб (32,3% у сукупності позитивних варіантів). Натомість 6 осіб (17,6%) не погодились з цим твердженням. Отримані дані свідчать про неоднозначне ставлення студентів до балансу між навчанням і роботою.

Щодо професійних планів, більшість опитаних – 23 особи (67,6%) – планують працювати за обраною спеціальністю. Водночас 9 респондентів (26,5%) не змогли визначитися з відповіддю, а 2 особи (5,9%) не планують працювати за фахом. Це свідчить про загальну позитивну професійну орієнтацію, однак із помітною часткою невизначеності.

Переважає більшість здобувачів освіти демонструють високий рівень залученості до трудової діяльності та достатньо виражену орієнтацію на професійний розвиток. Водночас значна частка невизначених відповідей щодо балансу між роботою і навчанням вказує на потребу у додатковій підтримці

здобувачів освіти у питаннях кар'єрного планування та формування професійних траєкторій.

13. Академічна доброчесність, етична культура та запобігання корупційним проявам у освітньому процесі

Абсолютна більшість опитаних респондентів зазначили, що ніколи не стикалися з фактами хабарництва або не мають про них інформації – 42 особи (95,5%). Лише 2 респонденти (4,5%) вказали на невизначеність.

Усі респонденти (44 особи, 100%) зазначили, що не давали хабарів викладачам. Також відсутні дані про випадки, коли студенти або їхні групи стикалися з необхідністю передачі неправомірної винагороди.

Оскільки випадків хабарництва не зафіксовано, респонденти переважно обирали варіанти, що не передбачають особистої участі, зокрема: відсутність таких ситуацій або незнання про них. Це становить 100% відповідей щодо відсутності мотивації до хабарництва.

Щодо інституційних механізмів протидії корупції:

32 респонденти (72,7%) знають про наявність “Телефону довіри” або “Скриньки довіри”.

12 осіб (27,3%) не обізнані або сумніваються у їх існуванні.

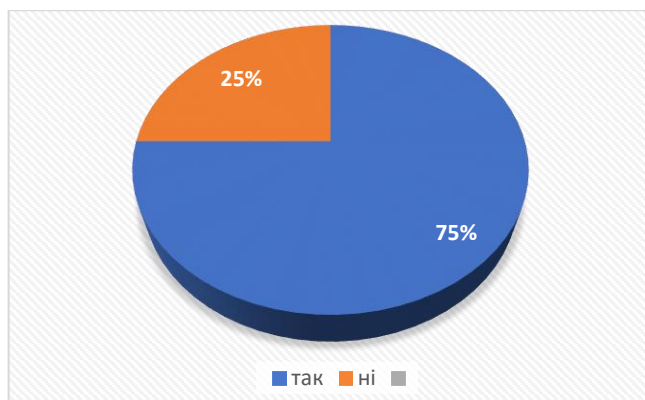
0% респондентів повідомили про звернення до адміністрації щодо фактів хабарництва.

Це свідчить про наявність інформаційної бази, але низьку практику використання механізмів повідомлення.

Абсолютна більшість респондентів – 41 особа (93,2%) – зазначили, що практика подарунків викладачам відсутня. Лише 3 респонденти (6,8%) згадали поодинокі або невизначені випадки, однак без системного характеру.

14. Конфліктні ситуації та їх врегулювання

Отримані дані свідчать про переважно високий рівень поінформованості студентів щодо процедур врегулювання конфліктів.

Загалом сформований досить високий рівень обізнаності щодо процедур врегулювання конфліктних ситуацій (75%), однак наявність 25% необізнаних студентів вказує на необхідність посилення інформаційної роботи та підвищення доступності відповідної комунікації.

За результатами проведеного опитування «Університет очима здобувачів освіти» можна зробити узагальнений висновок щодо оцінки студентами основних аспектів освітнього середовища, інфраструктури, організації навчального процесу та рівня студентського життя.

Більшість респондентів високо оцінюють якість освітнього процесу, зокрема рівень викладання, доступ до навчальних матеріалів та забезпеченість освітньої діяльності цифровими ресурсами. Середні оцінки матеріально-технічної бази (комп'ютери, програмне забезпечення, Інтернет) переважно знаходяться на рівні 4–5 балів, що свідчить про задовільний або високий рівень забезпечення.

Інфраструктурні аспекти, зокрема робота бібліотеки, доступ до літератури, лабораторій та електронних баз даних, у цілому також отримали позитивні оцінки, хоча окремі показники демонструють потребу у подальшому вдосконаленні. Це стосується насамперед кількості окремих ресурсів та рівня їх сучасності.

Соціальна складова студентського життя оцінюється як стабільна: студенти відзначають наявність різних форм дозвілля, однак рівень залученості до студентського самоврядування є помірним. Частина респондентів виявляє недостатню поінформованість або низьку мотивацію до участі в громадському житті інституту.

Окремо слід відзначити високий рівень довіри до освітнього середовища та відсутність системних проявів академічної недоброчесності. Переважна більшість студентів не стикалася з корупційними практиками та не має досвіду участі в подібних ситуаціях.

Водночас виявлено окремі проблемні зони, пов'язані з нерівномірністю інформування студентів щодо внутрішніх процедур, зокрема механізмів вирішення конфліктів та каналів зворотного зв'язку.

У підсумку можна стверджувати, що інститут загалом створює сприятливі умови для навчання та розвитку здобувачів освіти, однак потребує подальшого вдосконалення комунікаційних механізмів, підвищення студентської залученості та розвитку окремих елементів інфраструктури.